

Centrál Színház:
Avenue Q

Fehér Elephánt
2009

Az ÁJLÁVJU-ban négyen voltak, most Heten plusz Tíz Beszélő Báb..., de a mennyiség nemhogy nem rontja: megduplázza a minőséget. A musical-story is komolyabb egy kicsit, nemcsak a szokott társ- és munka-keresési problémákkal foglalkozik, de alaptémája a másság, a rasszizmus. A kisebbséget a méreteken is kisebb, de jóval szőrösebb mumusok képviselik, akiket a színészek mozgatnak, így duplázva meg személyüket - és munkájukat. Iszonyatos a terhelés, de böcsületükre legyen mondva, a szereplők egytől egyig tökéletesen teljesítik a nem mindennapos feladatokat: ének, mozgás, játék és a karonülő mumus életre keltése...!!! **Harangi Mária** erős kézzel fogja össze a sok kis jelenetből álló, heveny díszlet- és világításváltásokkal súlyosbított cselekményt, ezer ötlettel fűszerezi, de mindegyik átgondolt és pontosan kidolgozott. Előfordul, hogy valamelyik bábfigura élőben beszélget egy másik színész által animált lénnel, más a bunda, de a hang azonos: kétféleképp jön egyazon torokból...

A szereposztás a rendezőt dicséri: **Andrádi Zsanett** hozzá jobban illő karakterekben bizonyít, **Simon Kornél** lendületes, **Radnay Csilla** csillogó orgánumával az éneklésen túl személyiségképet is rajzol. **Serbán Attila** Jackson-alteregoja lenyűgöző pantomim-remeklés, átütő muzikalitással, a társulat bravúros összmunkáját a legmagasabb szinten kiegyenlített teljesítmény jellemzi.

Janicsek Péter a társadalmi paletta végpontjait járta meg a hajléktalan barát és a pornómilliomos Kuki Mumus alakjaiban, az utóbbi hangjellemezése annyira eredeti, hogy akkor is alig hittük, hogy Ő játssza, amikor mellette állt... **Vári Kovács Péter** az identitáskérdésekkel vívódó Rod belső fejlődését érett színészi eszközökkel ábrázolja, állástalan diplomásként pedig a játék, az ének és a mozgás tökéletes egységét képviselő all round aktorként kápráztat el.

Anna színpadi létezését lehetetlen jelzőkkel, hasonlatokkal leírni: önmagában teljes, önmagát jelentő, önmagát beteljesítő csoda, miközben két gyökeresen különböző alakot kelt életre. Kate Mumus nemcsak a faji másság, de a kudarcos magány terheit is nyögi, míg a gátlástalan Vamp ordenáré hangsúlyai az agresszív nőiség brutális vonásait emelik ki. A lokálénekesnő füstöshangú blues-ának végén, a lecikázó futam egy vastagon kitartott, páncéltörő basszushangba zuhan, míg a csalódott mumus-lány az első rész végén poétikus finomságú pianisszimóval búcsúzik... Az ÁJLÁVJU-ban felejthetetlen színésznő újabb, megdönthetetlen bizonyítékát adta varázsos tehetségének, melyben a komikai véna, a drámai erő, az éneklés szépsége és az egyéniség szuggesztivitása forr össze legyőzhetetlen egységgé.

Felbecsülhetetlen értéke a produkciónak az élő zene, amely a kitűnő számok hatásosságát maradéktalanul érvényesíti, energikusan működik a színpadi gépezet is, összességében kiemelkedő előadás született. **Harangi Mária** és a Centrál Színház társulata immár második amerikai musical-darabjával jelzi, hogy a jövőben is komolyan számolhatunk vele, a mindenki számára annyira fontos és kedves zenés színház frontján.